

بی‌اعتنایی به آموزه‌ها نویسنده: بارک پارسونز

مطالعه‌ی صحیح آموزه‌ها کار آسانی نیست. زمان و زحمت می‌برد و باید بسیار دعا کرد. بنا به همین دلایل، بسیاری از مردم آموزه‌ها را مطالعه نمی‌کنند. بعضی هم آموزه‌ها را مطالعه نمی‌کنند چون تصور می‌کنند آموزه‌ها فقط برای متخصصان است و حتی بعضی از کشیشان نیز در مطالعه‌ی آموزه‌ها غفلت می‌ورزند زیرا تصور می‌کنند این کار وظیفه پژوهشگران است. در عین حال، بعضی نیز آموزه‌ها را مطالعه نمی‌کنند زیرا به آنها بی‌اعتنا هستند. از اینکه فقط مبانی ایمان را به آنها یاد بدهند خرسند می‌شوند، ولی هیچ میلی به جذب خوراک مقوی آموزه‌های ایمان ندارند.

شخصاً نمی‌توانم به سادگی این بی‌اعتنایی را که در بعضی از دیگر مسیحیان مشاهده می‌شود تحمل کنم. بی‌اعتنایی به آنچه بدان ایمان دارید منجرکننده است، آخر چطور می‌توان به حقایق حیات که ممکن است روح ما را نجات دهند یا محکوم گردانند بی‌اعتنا بود؟ یک از کشیشان پیوریتن می‌گوید: «بی‌اعتنایی مادر بدعت است». اگر به آموزه‌ها بی‌اعتنا شویم، خیلی زود به کتاب مقدس و در نهایت به خداوند نیز بی‌اعتنا می‌شویم.

در سال ۱۹۲۹، جی. گرشام ماچن دانشکده الهیات پرینستون را که زمانی آموزه‌های استواری داشت ترک کرد تا برای ایجاد دانشکده‌ی الهیات وستمینستر واقع در فیلادلفیا کمک کند. ماچن و مردانی که همراه او پرینستون را ترک کردند دلیلشان فضای لیبرال الهیات پرینستون و انکار بعضی آموزه‌ها و اعترافات تاریخی توسط بعضی اساتید نبود. آنها اساساً به دلیل رشد بی‌توجهی به آموزه‌ها پرینستون را ترک کردند. ماچن می‌نویسد: «بی‌اعتنایی به آموزه‌ها انسان را به قهرمان ایمان تبدیل نمی‌کند».

اگر شناخت آموزه‌ها اهمیت نداشته باشد پس دیگر هیچ چیز اهمیت ندارد. ما در فرهنگی به سر می‌بریم که اغلب بی‌اعتنایی را تشویق می‌کند، و بسیاری از کلیساها نیز این رویکرد را اتخاذ کرده‌اند زیرا معتقدند آموزه‌ها دشوارند و جذابیتی ندارند و منجر به اختلاف نظر می‌شوند.

آری، آموزه‌ها مسیحیان واقعی را از مسیحیان دروغین جدا می‌کنند. اما همین آموزه‌ها وحدت‌بخش نیز هستند، زیرا فقط به کمک روح القدس و آموزه‌های اعتراف‌نامه‌های ارتدکس مبتنی بر کتاب مقدس می‌توان گناهکاران را کنار هم جمع و متحد کرد تا یک خداوند، یک ایمان و یک تعمیم داشته باشیم (افسسیان ۴: ۵).

مردم اغلب به آموزه‌ها بی‌اعتنا هستند زیرا مطالعه‌ی کتاب مقدس را نیاموخته‌اند یا چون معلمین آنها کسانی بوده‌اند که آموزه‌های اصلی را درست درک نکرده بودند. اما بسیاری از اعضای کلیسا صرفاً به این خاطر آموزه‌های کتاب مقدس را نمی‌فهمند که هیچگاه واقعاً آنها را مطالعه ننموده‌اند. اگر قرار باشد کلیسا آموزه‌های استوار را دریابد و بدانها اعتراف کند، آموزه‌هایی را که به کتاب مقدس ربط ندارند رد کند، و پیش‌فرض‌هایی را که به کتاب مقدس

تعلق ندارند و سو تفاهم‌هایی را که در آموزه‌ها پیش آمده‌اند کنار بگذارد، باید از آنجا شروع کنیم که از بی‌اعتنایی به آموزه‌ها بیزاری جوییم. بدون آموزه‌های استوار محکوم به نابودی هستیم.

دکتر بارک پارسونز ویراستار مجله تیبل‌تاک و کشیش ارشد کلیسای سنت اندرو در استنفورد، فلوریدا، است. او ویراستار *Assured by God: Living in the Fullness of God's Grace* می‌باشد. نشانی حساب توییتر او @BurkParsons است.

این مقاله در مجله [تیبل‌تاک](#) منتشر شده است.